

[Dohrmann]

så med Christiania. I de 14 år, hvor hr. Arne Melchior og jeg har været medlemmer af Folketinget, har vi haft mange Christiania-debatter, og hvad er der sket? Der er intet sket. Christiania trives i bedste velgående. Det er blevet lidt mere forsumpet og lidt mere narkobefængt, end det var i de første år, men det er også det eneste, der er passeret.

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Når jeg brugte ordet kissejav – jeg må da i øvrigt benytte lejligheden til at glæde mig over, at også en københavner forstår et godt jysk – brugte jeg det til to ting. Jeg brugte det for at illustrere min forundring over de fem års muligheder i forhold til de to år, men endnu mere brugte jeg ordet kissejav i forbindelse med, skal vi kalde det trusler om et lovforslag, der, sådan som jeg hørte det, vil nedgøre, formentlig endda stoppe den styringsgruppe, der blev nedsat i foråret 86. Så synes jeg virkelig, at man har alt for travlt med at fjerne denne arbejdsgruppes mulighed for at opnå positive resultater ved ikke at støtte gruppen. Sådan kunne jeg blive ved med at holde min ordførertale. Det skal jeg forså vidt være for.

Jeg må så erindre Centrum-Demokraternes ordfører om, at den parlamentariske situation afgørende ændrede sig i foråret 1982. Derfor er det, jeg vil ikke sige helt forkert, men det er lidt forkert at drage alt for vidtgående paralleller mellem tiden 1971-82 og tiden 1982-87. Lidt forkert, mildt sagt.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Nej, hr. Dohrmann, det er naturligtvis ikke min mening, at ting, der er oppe i tiden, og ting, der interesserer én, ikke skal kunne diskuteres herinde. Der er mange andre steder, man kan rejse debat, og den er rejst for nylig på adskillige partiers årsmøder. Det, jeg vendte mig imod, var, at en sag, som der er taget beslutninger om så sent som i maj i fjor, og som af juristerne er udlagt til at forlænge legitimiteten af, hvad der foregår, at den så uden udsigt til at lykkes, altså vise et ændret flertal, rejses allerede efter halvandet år igen, hvorved legitimiteten forlænges. Det var det, jeg påstod var det sørgelige resultat af debatten her.

Til hr. Qvist Jørgensen vil jeg sige, at jeg har ikke kunnet læse af vores dagsorden, at styringsgruppen skal nedlægges. Det tager sin tid at forberede et sådant lovforslag, få det forelagt herinde og få det drøftet. Regeringspartierne synes altså, der skal et mere grundigt, sagligt grundlag til for at føre en relevant debat om det, og derfor forslaget om en lovgivning. Men det tager tid, og skulle der i den mellemliggende tid ske fremskridt, skulle styregruppen, imod hvad vi hidtil har set, uanset det fremskridt, som hr. Qvist Jørgensen påstår den har gjort, få christianitterne til at lovliggøre, som regeringen har forsøgt at gøre det, kan det jo være, der indtræder en ny situation. Men hvor mange år kan vi udsætte det? Jeg vil da spørge hr. Qvist Jørgensen, og jeg skal nok lade være at tage ordet på ny, når hr. Qvist Jørgensen nu eventuelt har svaret, hvem der får skylden, fra hr. Qvist Jørgensens side altså, om et halvt år, om et helt år, om to år, når de intentioner, der ligger bag den socialdemokratiske dagsorden i dag, og som er de samme, som vi har set tidligere, ikke har kunnet føres ud i livet. Hvem får så skylden? Er det også de nuværende ministre?

(Kort bemærkning).

Qvist Jørgensen (S):

Det var dog en skrækelig form for dualisme mellem på den ene side en helt ukuelig optimisme og på den anden side den dybeste pessimisme. Det, der ikke er brug for her, er pessimisme. Det, der er brug for, er realitetssans og en vis portion optimisme. Jeg synes, at det er udtryk for en fantastisk grad af forkert optimisme, hvis man tror, at styringsgruppen og dens samtalepartnere kan føle deres berettigelse, hvis de får en melding om, at der herinde bliver fremsat og vedtaget et lovforslag om, at Christiania skal lukkes i løbet af to år. Så har styringsgruppen ikke den form for berettigelse. Så kan vi håbe, hvis det overhovedet skulle komme så vidt, at styringsgruppen vil hjælpe til med nogle helt andre ting, for så bliver der sandt for dyden brug for nogle andre ting. Men det er ikke det, jeg forventer der vil komme ud af et lovforslag. Jeg kan ikke se et flertal heller for dette lovforslag, så vi skal styrke gruppen.

Pia Kjærsgaard (FP):

De socialistiske partier siger, at rent miljø står deres hjerter nær, men de er samtidig til-